

Fra baglinjen

Ud af siloen!

DEFF's vision er uhyre enkel. Og der er selv om man i denne spalte har kunnet læse det modsatte – meget gode argumenter for den.

Af Jens Thorhauge jth@bibliotekogmedier.dk

DEFF's vision er uhyre enkel. En helt central samfundsagenda handler om at fremme innovation som et middel til at fastholde og udvikle velfærdsamfundet. Visionen er at understøtte denne agenda ved at bringe DEFF-ressourcerne bedre spil i og uden for de traditionelle brugermiljøer: det vil sige i små og mellemstore virksomheder og andre fagmiljøer, der er afhængig af forskningsbaseret viden.

For eksempel tænker DEFF i nye produkter, som er udviklet i partnerskaber med bl.a. erhvervsfremme-systemet, og i at sikre alumner adgang til relevant forskning efter de som kandidater forlader læreanstalten.

Når man som Claus Vesterager Pedersen, der i sidste nummer af REVY skriver om den ny DEFF-strategi, mener, at 'det er evident, at der stadig mangler fri adgang til forskningsresultater, både i erhvervsliv og i uddannelse og forskning' skulle man tro, at DEFF-strategien ville være gefundenes Fressen. Men ak, det er det ikke.

Man skal læse klummen et par gange for at finde argumenterne for, at strategien ikke dur. Der er tre: 1) den er dyr, 2) universitetsbiblioteket er en del af universitetet, der har sit eget innovationskontor, 3) der er stadig store udfordringer i forhold til DEFF's 'traditionelle' målgrupper.

Man leder til gengæld forgæves efter det fjerde argument: 'Vi har prøvet det før', men nå nej, vi har jo *ikke* for alvor før prøvet at komme ud af siloen.

Det er naturligvis helt legalt ikke at bryde sig om DEFF's nye strategi, men de anførte argumenter skal ikke stå uimodsagte.

For det første: ja, visionen er dyr, og bestræbelserne er at skaffe nye midler til at realisere den. I dagens Danmark er det nærmest umuligt at skaffe ekstra finansiering, men lige akkurat ægte tiltag, der fremmer innovationskraften har en chance.

For det andet: Naturligvis er universitetsbibliotekerne en stadig mere integreret del af universiteterne, men det udelukker ikke, at man – som moderinstitutionen – samarbejder på tværs eller indgår i nationale eller sågar internationale projekter. Det bliver mere og mere tydeligt, at et sådant samarbejde er en forudsætning for at kunne løse biblioteksopgaven. Finansministeriet og andre gode kræfter kæmper for at sikre, at silotænkning ikke forhindrer innovation og effektivitet. Eller tænker Claus Vesterager, at Roskilde Universitetsbibliotek selv vil komme med nogle tilbud avlet på egen mark til de små og mellemstore virksomheder?

For det tredje: DEFF-strategien har et klart blik for, at vi skal ud til flere brugere med det traditionelle DEFF-tilbud, både til nye uddannelsesinstitutioner og til flere studerende – og med flere tilbud til de gamle kunder. Og denne indsats har første prioritet. Men når vi har et vidensprodukt, som i den rigtige form kan bidrage til innovation, er det så ikke vores pligt at kæmpe for også at udvikle det?

DEFF-styregruppen holdt for nylig et møde med programgrupperne. De var meget konstruktive over for strategien, hvilket var uhyre opmuntrende. Så vi styrer videre mod det fjerne mål.

Jens Thorhauge er direktør for Styrelsen for Bibliotek og Medier